

tor de anecdote îl practică, relatănd „una cu un ardelean” sau „una cu un grec”; singur, actul final amintește, ca un ecou întîrziat, feeria *Visului unei nopți de vară* și o vestește, cumva, pe cea din pădurea Arden.

Față cu textul acestei comedii și sâstisit, pe bună dreptate, de excesele de clovnerie cărora nu o dată, în ultima vreme, le-au căzut victimă clasicii dramaturgiei românești și universale, experimentatul regizor Ion Cojar l-a citit cu multă grijă de a doza cum se cuvine frîna și accelerația la un motor atît de puternic și de nervos cum e, în general, un text shakespearean. Din păcate, însă, am impresia că dozaajul nu a fost cel adecvat. Două numai sînt, în piesa noastră, punctele de sprijin menite să susțină toată desfășurarea acțiunii: băgarea cavalerului în coș și feeria finală. Or, cel dintîi fiind tratat, cum spuneam, și spre cîntea regizorului, cu, poate, prea multă discreție, toată sarcina a fost reportată pe cel de-al doilea, unde, însă, nu a fost găsită modalitatea potrivită, care, îmbinînd liricul cu grotescul, să dea, într-adevăr, o cădere de cortină ca o jerbă de seîntei dintr-un foc de artificii.

Strunindu-și el însuși un temperament prea generos, Alexandru Giurgaru, în grija de a evita îngroșarea de prost-gust la care rolul l-ar fi putut ispiți, ne-a dat un Falstaff mai degrabă ostenit de cite le-a făptuit (bănuim) înainte de ridicarea cortinei, decît cinic, muieratic, lacom de bani și, totuși, simpatie prin franchețea spiritului său autocritic.

Și-au îndeplinit conștiințios obligațiile de serviciu „windsoreni” Boris Olinescu (Ford), Dinu Cezar (Page), Cornel Girbea (Shallow), Stelian Cremcîncu (Hangiul) și „windsorenele” Adina Popescu (Anne Page), Marieta Luca (Doamna Ford). Corect în rol, Dimitrie Dunea (Doctorul Caius) și, mai mult caraghios decît comic, Constantin Rășchitor (Sir Hugh Evans). Se fac remarcate Sanda Maria Dăndu (Doamna Page) pentru caracterul aerat al interpretării, și, dacă ne gîndim ce eforturi i-a cerut deghizarea, Mihaela Dumbravă (Doamna Quickly).

Un izbutit triptic de pungași itineranți medievali, trecînd lesne de la un stăpîn la altul și nesfiindu-se să-l trădeze fără scrupule pe cel dintîi pentru cel de-al doilea, ne-au dat Florin Crăciunescu (Nym), Ion Niciu (Pistol), Sorin Postelnicu (Bardolph). Decorul — semnat de Lidia Radiau, plăcut la privit, dar, prin relativa lui îngheșuală, obligîndu-i, la rîndul lor, și pe actori la o oarecum înconfortabilă mișcare în scenă — mi s-a părut, totuși, sugestiv pentru orașelul acela de semiprovincie, unde distanța de la o ușă la alta e dimensionată exact atît încît fiecare să nu întîrzie să afle ce se petrece îndărătul ușii vecinului.

Radu Albala

TEATRUL NAȚIONAL
DIN CRAIOVA

OMUL DE ZĂPADĂ

de A. de Herz

Data premierei: 6 aprilie 1976.

Regia: VALENTINA BALOGH. Scenografia: VASILE BUZ.

Distribuția: ION PAVLESCU, REMUS MĂRGINEANU (Mitiță Pietreanu); VALERIU DOGARU (Mihai Corvin); DAN WERNER, LUCIAN ALBANEZU (Doctorul); EMIL BOROȘGHINĂ (Aurel Ronea); PETRE ILIESCU ANATIN (Ilie); VIORICA POPOSCU (Lucreția Pietreanu); IOSEFINA STOIA (Matilda Cerculescu); MIHAELA ARSENESCU (Viorica); GEOBGETA LUCHIAN, ILEANA SANDU (Silvia Ronea); CONSTANȚA NICOLAU (Servitoarea).

Un gest cu aparență pioasă, reprezentarea unei piese de A. de Herz, s-a transformat într-o plăcută surpriză. Asimilat dramaturgiei mărunte de la începutul secolului, cu aplecare specială pentru comedia mondenă, Herz părea să mai intereseze doar pe istoricii de teatru. După trei decenii și jumătate de la moartea sa, teatrul care l-a cunoscut și în ipostază directorială (1930—1935) restituie spectatorilor, curajos, o piesă reprezentativă.

Textul a revenit unei bune practiciene, Valentina Balogh, regizoare cu lectură atentă și pătrunzătoare, fără maliții gratuite în fața unor mărunte naivități, prin ele însele, savuroase. Dacă piesa nu are adîncime, are, în schimb, acea vioiciune a replicii și a situației, caracteristică vodevilului franțuzesc. Sub raportul construcției, Herz este un înzestrat om de teatru, cu știința animării unor personaje, cu inteligența unui dialog spumos, personaj întru-o atențosă ce ține de registrul divertismentului literar. Toate aceste calități teatrale au fost fructificate din plin de regizoare. Scenografia lui Vasile Buz, senină și teatrală, se inspiră cu gust din uitate poze de familie. Povestea îndrăgostitului care simulează un accident de automobil, pentru a pătrunde în casa iubitei măritate cu altcineva, sfîrșește prin „lovitura de teatru” a unei căsătorii ne-

Georgeta Luchian,
Mihaela Arsenescu,
Iosefina Stoia
și
Emil Boroghină
în
„Omul de zăpadă”
de A. de Herz

sperate: țesătura intrigii, complicațiile, încurcăturile mișcă o lume a gratuităților mondene și a prețiozităților agreabile. Exce-lenți actori de comedie au jucat cu o plă-cere vădită, recreativă. Remus Mărgineanu găsește, în seriozitatea bufă a soțului cu tablețuri, ocazia unui bun exercițiu comic. O pușlama simpatică, avocat fără clienți și medicinist de nevoie, interpretează Dan Werner, în cel mai adecvat stil vodevilesc, cu deplinul acord al sălii. Elegant, blazat și fără control analitic al sentimentelor, per-sonajul lui Valeriu Dogaru ciștigă de la interpret ținuta perfectă a junelui-prim. Virtuoasa doamnă a Vioriei Popescu amuză prin grațiile de felină dintr-o parfu-mată epocă stinsă. Emil Boroghină și Geo-geta Luchian, jună pereche la sfîrșitul lunii de miere, aduc în cadru nostalgia voiajului abia încheiat. Se remarcă, în deosebi, Miha-ela Arsenescu, actriță cu alternanțe duioase, între emancipare adolescentină și suferință feminină. Această candidă purtătoare a me-sajului liric din comedia rotunjită cu atîta grijă dă prilejul tinerei actrițe să-și afirme disponibilități de ingenuă. Iosefina Stoia și-a învins tineretea, creionînd cu savoare por-tretul unei agasante mame cu față de mă-ritat.

În elementul ei delectabil, în surprinderea agreabilă a meșteșugului de scenă însuși cu precizie, comedia lui A. de Herz merita această confruntare peste decenii cu pu-blicul.

Ionuț Niculescu

**TEATRUL MUNICIPAL
DIN PLOIEȘTI**

TINERI CĂSĂTORIȚI CAUTĂ CAMERĂ

de Mihail Roșcin

Data premierei: 9 mai 1976.

Regia: MIHAI LUNGEANU. Sceno-
grafia: ANCA FLOREA.

Distribuția: MARIUS IONESCU
(Alioșa); EMILIA DOBRIN (Aliona);
NORA POPESCU (Mama lui Alioșa);
VICTOR ILIESCU (Tatăl lui Alioșa);
EUGENIA LAZA (Mama Alionei);
ARISTIDE TEICĂ (Tatăl Alionei);
LUCIA ȘTEFĂNESCU, MIRELA GEOR-
GESCU (Natașa); SILVIA NĂSTASE
(Varea); FABIAN GAVRILUȚIU (Bo-
risov); MANUELA MARINESCU (Ga-
lia); RADU PANAMARENCO (Șeful);
LUCIA ȘTEFĂNESCU, MIOABA PA-
GIȚA (Secretara); VERA VARZOPOV
(Tatiana Nicolaevna); CORNEL CIU-
PERCESCU (Tinărul frumos).